

Tilkendegivelse

Som opmand i den faglige voldgiftssag FV2008.133:

3F Transportgruppen

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI Overenskomst II v/ DI

for

Berendsen Textil Service A/S

(advokat Jeanette Werner)

bekræfter jeg hermed som aftalt forløbet af den mundtlige forhandling mv. den 2. september 2010:

Uoverensstemmelsen angik, om medarbejdere, der i henhold til Vaskerioverenskomstens § 36, stk. 1, hjemsendes efter forgæves fremmøde, men som anmodes om at møde på arbejde igen senere samme dag, har krav på løn for den mellemliggende tid.

Klager nedlagde påstand om,

at DI / Arbejdsgiverforeningen for Danske Vaskerier skal anerkende, at hvor en medarbejder hjemsendes af driftsmæssige årsager, men står til rådighed for at møde ind senere på dagen, skal der i henhold til overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen for Danske Vaskerier og Fagligt Fælles Forbund afregnes løn for tidsrummet fra første fremmøde til arbejdets afslutning den pågældende dag, og

at Berendsen Textil Service A/S i overensstemmelse hermed til hjemsendte medarbejdere skal efterbetale manglende løn for den 24. september 2007 med tillæg af procesrente fra den 4. oktober 2007.

Indklagede påstod frifindelse.

Sagen blev behandlet med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand. Efter dokumentation, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med min tilkendegivelse.

Baggrunden for sagen

Den 24. september 2007 måtte vaskeriet i Kolding hjemsende de allerede fremmødte vaskeriarbejdere ved normal arbejdstids begyndelse, idet der tidligt om morgenen var opstået brand i hovedtavlen på virksomheden. Det skønnedes, at reparationen ville vare 5-7 timer

Alle knap 60 medarbejdere blev hjemsendt i henhold til vaskerioverenskomstens § 36, stk. 1, med besked om, at de ville blive kontaktet omkring middagstid, hvis arbejdet som forventet kunne påbegyndes efter endt reparation. 5-7 af medarbejderne bad sig dog fritaget for at møde.

De hjemsendte medarbejdere modtog som betaling for det forgæves fremmøde 4 timers betaling i henhold til vaskerioverenskomstens § 36, stk. 1, og de medarbejdere, der mødte på arbejde igen, hvilket skete i perioden kl. 11-13, fik udbetalt den sædvanlige løn fra dette mødetidspunkt og indtil arbejdets ophør, hvilket skete omkring kl. 19. Fra tidspunktet for ophøret af deres sædvanlige arbejdstid ved 14-15-tiden fik de endvidere udbetalt overarbejdstillæg, jf. herved overenskomstens § 10, stk.1.

Der er enighed mellem parterne om, at der forelå den fornødne driftsmæssige begrundelse for hjemsendelse i medfør af § 36, stk. 1, at klagers lønkrav for tiden mellem første og andet fremmøde træder i stedet for betalingen i henhold til § 36, og at de medarbejdere, der bad sig fritaget for at møde igen senere, fik deres ønske opfyldt. Endvidere har indklagede under sagen anerkendt, at der skulle være betalt løn for hele den sædvanlige arbejdsdag, hvis hjemsendelsen var sket, efter at arbejdet var påbegyndt.

Begrundelsen for afgørelsen

Ifølge overenskomster og fagretlig praksis modtager timelønnede medarbejdere som udgangspunkt kun betaling for deres faktisk præsterede arbejdstid. Der kræves derfor særlig overenskomstmæssig hjemmel for ret til løn for perioder, hvor der ikke arbejdes, og som i princippet er

fritid. Til eksempel betales pausetid således kun af arbejdsgiveren, i det omfang der måtte være særskilt bestemmelse herom i vedkommende overenskomst.

Medarbejderne i vaskeriet var efter hjemsendelsen den 24. september 2007 om morgenen frit stillet med hensyn til, hvorledes de ville bruge deres fritid, og det forhold, at medarbejderne måtte forvente at blive indkaldt til at møde på arbejde igen senere på dagen, så snart hovedtavlen var blevet repareret, begrundet ikke i sig selv kravet om løn for denne periode.

Herefter, og da Vaskerioverenskomsten ikke giver hjemmel for klagers krav om løn i det tidsrum, hvori vaskerimedarbejderne for så vidt havde måttet stå til rådighed for virksomheden med henblik på efter indkaldelse at påbegynde arbejdet senere på dagen den 24. september, vil indklagedes påstand om frifindelse skulle tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger og skal efter regning betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 6. september 2010

Poul Sørensen

fhv. højesteretsdommer